

ΜΑΡΙΑ Α. ΙΩΑΝΝΟΥ

Οι Ενδιάμεσοι

ΜΙΚΡΟΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2022

ΝΕΦΕΛΗ / ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Μαρία Α. Ιωάννου, *Οι Ενδιάμεσοι*

Κολάζ εξωφύλλου: Μαρίνα Γεραλή
Σχεδιασμός εξωφύλλου: Στέφανος Παύλου
Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας
Τυπογραφική διόρθωση: Μάρκος Κερμανίδης
Επιμέλεια κυπριακής διαλέκτου: Κωνσταντίνος Μελίδης

Πρώτη έκδοση, Ιούνιος 2022

ISBN: 978-960-504-338-4

Για την ελληνική έκδοση:

© Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ

και Μαρία Α. Ιωάννου (ioannou.mari@gmail.com)

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80

τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093

www.nefelibooks.com

«όταν τα δύο μου χέρια ακουμπούν το ένα το άλλο, δεν αντιλαμβάνομαι δύο διαφορετικές αισθήσεις [...] αλλά μια μυστήρια σύνθεση μέσα στην οποία τα δύο αυτά χέρια, αλλάζοντας ρόλους, αγγίζουν και αγγίζονται»

Μωρίς Μερλώ-Ποντύ

«ήδη από τα παιδικά μου χρόνια το φανταστικό δεν ήταν για μένα αυτό που ο κόσμος θεωρεί φανταστικό»

Χούλιο Κορτάσαρ

ΜΕΛΑΝΙ

Η σουπιιά έμοιαζε να έχει πέσει απότομα από τον ουρανό, από κάποιο διαστημικό βόθρο, σκούρο απόβλητο προηγμένου εξωγήινου πολιτισμού. Τα άκρα της πάλλωνταν στην άκρη του τραπεζιού, λέκιαζαν βασιανιστικά το χειροποίητο τραπεζομάντηλο, δάκρυζαν κάτι πηχτό στα πλακάκια. Του είπε πως η σουπιιά είχε χαλάσει, μπορούσε να τη μυρίσει, μια γλοιώδης επιφάνεια είχε ήδη σχηματιστεί στην επιφάνειά της. «Μυρίζει φαρίλα», τόνισε, ή κάτι παρόμοιο, «άμα η σουπιιά μυρίσει φαρίλα, έχει χαλάσει», μα εκείνος επέμενε, με ύφος poker face, πως οι σουπιές δεν είναι ψάρια, αλλά μαλάκια, πως θα άλλαζε χρώμα αν είχε χαλάσει, «μαλάκια, όχι ψάρια», πως θα βρωμούσε πεθαμένο τρωκτικό, «είναι μια χαρά, μια χαρά, ηρέμησε». Η σουπιιά παρέμενε ακίνητη ανάμεσά τους, καρφώνοντάς τους δίχως μάτια, πνιγμένη στους σκοτεινούς χυμούς της, αποσβολωμένα καρότα και πατάτες στο ταψί, αλάτι, πιπέρι, χαλαρά, σαν να μην τρέχει τίποτα, να ηχούν τη φωνή του πατέρα μου ηρέμησε, ηρέμησε, ηρέμησε, να ηχούν και τη λέξη μαλάκια, σφηνωμένη στα δόντια της μάνας μου. «Να το πετάξεις!» στρίγγλισε γδέρνοντας τον λαιμό της, «και άι γαμήσου!». Ήμουν μόνο εννιά ή δέκα τότε, υποθέτω γι' αυτό θυμάμαι τη μάνα μου να ξεσχίζει το συνήθως ήρεμο σώμα της και να λέει βραχνά, πολύ βραχνά, άι γαμήσου στον πατέρα μου, και μπορεί επειδή όση ώρα βρισκόμασταν κι οι

τρεις μας μέσα σ' εκείνη την κουζίνα, μπροστά από το ανοικτό παράθυρο, κάπου στην Ύδρα, με όλο το ελληνικό πέλαγος στο πιάτο μας, χάσκοντας πάνω από μια νεκρή σουπιά που στράγγιζε το μελάني της στο πάτωμα, εγώ είχα σβηστεί.

ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΟΙ

Μια πολύ όμορφη γυναίκα ξεφύτρωσε στο σπίτι με τις γύφινες κολώνες και τα γύφινα λιονταράκια. Περπατά χωρίς ν' αγγίζει το έδαφος, λες και φορά ένα ζευγάρι αόρατες παντόφλες. Ένας πολύ όμορφος άντρας ξεφύτρωσε δίπλα από την πολύ όμορφη γυναίκα. Περπατά χωρίς ν' αγγίζει το έδαφος κι αυτός. Κάθε φορά που η γειτόνισσα σέρνει τα σκουπίδια έξω και τους βλέπει, αναστενάζει σε υψηλά ντεσιμπέλ. Θα μπορούσε να ήταν βραστήρας, ένας βραστήρας με σωματότυπο αχλαδιού. Χαζεύει την πολύ όμορφη γυναίκα και τον πολύ όμορφο άντρα ν' ακτινογραφούν ο ένας τον άλλο στο κέντρο του σαλονιού τους. Ένα κιτς φωτιστικό απλώνεται από πάνω τους, ένα τζάκι με τουβλάκια κοχλάζει στη γωνία, οι ανάσες τους – λογικά μυρωδάτες– σκανδαλίζουν το παράθυρο. Κάποιες μέρες, όταν η πολύ όμορφη γυναίκα και ο πολύ όμορφος άντρας δεν αντιλαμβάνονται την παρουσία της, η γειτόνισσα καθρεφτίζεται στο πεντακάθαρο γυαλί τους, νιώθει τα πολύ όμορφα τους μπράτσα, τα πολύ όμορφα τους χέρια, τα πολύ όμορφα τους δάχτυλα να εισχωρούν –με πολύ όμορφη κάψα– μέσα της. Θα μπορούσε να ήταν βραστήρας. Ένας βραστήρας με έξι μήνες εγγύηση ζωής, έτσι όπως στέκεται σύξυλη στο κρύο, γλείφοντας τα παγωμένα χείλη της κι αναδίδοντας ατμούς.

ΑΦ' ΥΨΗΛΟΥ

τόσους ψηλομούττες μαζίν εν εξαναείδα

η μούττη τους φτάννει πέρα που τα σύννεφα
τζαι δαπάνω έσει σύννεφα πολλά

πουλιά εξωτικά κάθονται
πά' στες μούττες τους κορτώννουν
κρέμμονται που πάνω τους

φτερά

αστέρκα

ούλλος ο ουρανός έν' πά' στην μούττην τους

ερώτησα έναν ψηλομούττην

πετούμενον

Κορτώννω: τεντώνομαι με περηφάνια

αν έγιναι τζι εγώ ψηλομούττης δαπάνω
εν ήμουι ποττέ ψηλομούττης
αλλά αφού έν' ούλλοι ψηλομούττης δαμαί
μπορεί να έγιναι τζι εγώ
ξέρω;

έκαμνα του νοήματα
αντινάσσουμουι σέρκα-πόθκια
μα εν εκαταλάβαινεν νάμπου του ελάλουι
στο τέλος έκαμεν μου έναν γελούιι
όπως τζείνα τα γελούθκια που κάμνουι οι χώρκατοι
άμαν πκιούσιν πολλήν ζιβανίαν
τζαι φύει η κκελλέ τους
τούτου εν έφουεν η κκελλέ του
αλλά έσουζεν την όπως τον Ινδόν

περίεργα πράματα

περίεργα

περίεργα

περίεργα πράματα

μιαν νύχταν πάντως

νυχτώννει τζαι δαπάνω

την ώραν που ετζοιμούμουι
τζοιμούμουι τζαι δαπάνω
έννεν τυχαία η κοιμήσις της Θεοτόκου

Δαμαί: εδώ / Αντινάσσουμαι: τινάζομαι, ταρακουνιέμαι / Νά-
μπου: τι / Σέρκα: χέρια / Κκελλέ: κεφάλι / Σούζω: κουνώ

μια νύχτα που λαλείς
άκουσα κάτι όπως το ηλεκτρικόν πριόνιν

που βαθιά μες στα σύννεφα

επάτησα το πόιν μου στον αέραν
τῆι επετάχτηκα

στην άλλην πλευράν
όπως τον Άρμστρονγκ
όσον ήμουν κάτω εν επήα στην άλλην πλευράν
αλώπως τῆίνα που κάμνεις κάτω
εν τα κάμνεις πάνω
τῆαι τῆίνα που εν κάμνεις κάμνεις τα

στην άλλην πλευράν
επεριμένασιν καμπόσοι στην σειράν
όπως περιμένουν τα μωρά
να φαν παμπάτῆιν τον Κατακλυσμόν
ήβρα τον πάλε μπροστά μου
πετούμενον

τῆίνοι που εξαναρώτησα
τῆίνοι που έσουζεν την κκελλέν του όπως τον Ινδόν
που αν ήμασταν κάτω τωρά
η μούττη του εννά 'φταννεν ως το Τρόδος

Πόιν: πόδι / Παμπάτῆιν: μαλλί της γριάς / Κατακλυσμός: του
Αγίου Πνεύματος

εμίλησεν μου τούτην την φοράν

είπεν μου πως
όσοι κόφκουν τες μούττες τους

γειώννουνται
πως πάσιν πίσω στην Γην
να τελειώσουν τες δουλειές που αφήκαν μεσοδοτζίν
την ώραν που μου το ελάλεν εσκέφτηκα
τζείνον το βιβλίον που εν εκατάφερα να τελειώσω

Μεσοδοτζίν: στη μέση

πάλε ο ήχος που το πριόνι μες στα σύννεφα!

τῆαι τσιριλλιές!

αγχώθηκα
αγχώννουνται τῆαι δαπάνω

τῆι ίνταλως ένα αναπνέουν;
ερώτησα τον

ίνταλως ένα αναπνέουν κάτω στην Γη
χωρίς την μούττην τους;

τῆαι τῆείνος

κάμνει πάλε τῆείνον το γελούν

σούζει τῆαι την κκελλέν του όπως τον Ινδόν

Τσιριλλιά: στριγκλιά / Ίνταλως: πώς, με ποιον τρόπο

τῆσαι λαλεί μου:

ὅσον αντέξει ο καθέννας μάνα μου

ὅσον αντέξει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σπίτι μικροσκοπικό	9
Μελάνι	11
Πολύ όμορφοι	13
Πάσσαλοι	14
Οι φοινιτζιές έν' παράξενα πλάσματα	19
Δόντια στον Παράδεισο	24
Ηλέκτρα	28
Επισκέπτες	31
Αφ' υψηλού	33
Move to the next level	39
Πιτσουνάκια	42
Λαχτάρα	44
Θέλω να πάω έσσω μου	46
Κομμένοι	52
Χέρι	54
Πέτρα	58
Model D234578	62
Fake news	70
Αθυρόστομος	72
Μπουκιά μπουκιά	74
Εβούττησα	76
Πάντα σηκωμένο	80

Αρπακτικά	86
Καταπατημένοι	88
Το μαξιλάρι	90
Κοιμωμένη	99
Όνειρο στην οδό Ανεξαρτησίας	101
Τρίτο πρόσωπο	103
Γερά θεμέλια	106
Ελούβησεν	110
Οι Ενδιάμεσοι	115
Ο Φίλιππος πάντα ήθελε να κάνει τη Fontana di Trevi	117
Ακρυλαμίδιο	119
Ουρανοκατέβατος	122
Μισοί πουκάμισο μισοί νυχτικό	127
Ο άντρας με το ψάθινο καπέλο	129
Πρώτες Δημοσιεύσεις - Σημειώσεις	160